

Kinas Silkevej udvider nødhjælp til Afrikas Horn

5. juni, 2017 – Kina udskiber mere end 2.821,75 tons ris til FN's Verdensfødevareprogram (VFP) i Somalia via den Maritime Silkevej, rapporterede Sixi Qu, Kinas VFP-repræsentant, den 2. juni. *Xinhua* kalder denne beslutning for »et konkret resultat i kølvandet på Kinas forpligtende engagement over for fødevarehjælp under Bælte & Vej Forum, der afholdtes i maj i år«.

Halvdelen af Somalias befolkning, inklusive 363.000 akut underernærede børn under fem år, har behov for akut fødevarehjælp. Risen vil give fødevarehjælp til 18 regioner i Somalia, der er ramt af tørke. Sammen med Kinas bidrag af ris, durra (sorghum) og Plumpy Sup (en næringsrig puré) er der tilstrækkeligt med mad til at ernære henved 223.500 mennesker i fire måneder, rapporterer *Xinhua*.

»VFP er meget taknemmelig over for Kinas regering for dens mangeårige engagement over for humanitær nødhjælp, som i betydelig grad vil styrke vores indsats for at levere vital fødevarehjælp til sårbare mennesker på randen af hungersnød. Fødevarer fra Kina vil nu tage rejsen ad den Maritime Silkevej for at støtte somaliere, der er ramt af tørke«, sagde Sixi.

Kina udvider ligeledes sit samarbejde med Etiopien, Somalias nabo på Afrikas Horn, efter Bælte & Vej Forum. Meles Alem, talsperson for Etiopiens Udenrigsministerium, rapporterede den 1. juni, at PM Hailemariam Desalegn i maj måned mødtes med folk fra 17 store, kinesiske selskaber med en anmodning om, at også de investerede i Etiopien. Kinesiske firmaer har investeret \$4 mia. i Etiopien i løbet af de seneste to årtier.

Efter han havde deltaget i og talt på Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, besøgte Desalegn flere

kinesiske provinser, underskrev en låneaftale til \$250 mio. til en industripark og underskrev formelt Etiopiens medlemskab i AIIB med håbet om at fremme lån til diverse planlagte infrastrukturprojekter«, sagde Alem.

Foto: I det tørkeramte Somalia på Afrikas Horn trues millioner af mennesker i hele landet af hungersnød.

Hvordan IMF 'redder' Ukraine fra Rusland

27. maj, 2017 – En IMF-mission til Ukraine for at fremskaffe oplysninger er sluttet med en presseerklæring den 26. maj, som blev udstedt af IMF's chef for missionen i Ukraine, Ron van Rooden, og som sagde, at Ukraine ikke ville få sin næste, femte udbetaling af et lån, før lovgiverne vedtog de reformtiltag for pensioner og land, som IMF har krævet. Dette indebærer salg af offentligt ejede landområder og en hævelse af pensionsalderen.

Sputnik rapporterer, at van Rooden tilbragte 10 dage i landet, hvor han havde det, som presseerklæringen kaldte »konstruktive diskussioner med myndighederne om reformer, nødvendige for at forbedre produktiviteten, tiltrække investeringer og fortsat styrke de offentlige finanser.«

Før IMF-missionen begyndte, skriver Sputnik, insisterede vicepremierminister Pavlo Rozenko gentagne gange på, at Kiev ville fastholde sit standpunkt, og at pensionsalderen må forblive uændret. »Politikeren har klaget over, at, hvis pensionsalderen blev hævet, som IMF foreslår, ville mange ukrainere simpelt hen ikke leve længe nok til at modtage deres pension«, rapporterer Sputnik. »I de godt tre år, der er gået

offer the World in its Rise?«, fra 2016 (Bælt og Vej: Hvad vil Kina tilbyde den fremvoksende verden?)

Wang Yiwei deltog ved præsentationen af den kinesiske udgave af EIR's specialrapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, som blev præsenteret af Schiller Instituttets stifter og præsident, Helga Zepp-LaRouche, ved et symposium, sponsoreret af Chongyang Institute for Financial Studies, der også er medsponsor af den kinesiske udgivelse, den 29. september, 2015, på Renmin Universitet.

Helga Zepp-LaRouches tale på Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing.

“Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landsbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termonuklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i

stand til at overvinde

geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.”

Leder fra LaRouche PAC, 15. maj, 2017 – Helga Zepp-LaRouche, stifter og præsident for Schiller Instituttet, deltog i går, på åbningsdagen af Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, Kina, i »Tematisk session om udvekslinger mellem tænketanke«, på panelet med titlen, »Bælt & Vej for fremme af stærk, afbalanceret, inkluderende og bæredygtig, global økonomi«. Her følger hendes indlæg:

Bælt & Vej byder Verdenslandbroen velkommen

I de tre et halvt år, der er gået, siden præsident Xi Jinping annoncerede initiativet i 2013, har der været en åndeløs dynamik i den Nye Silkevej. Bælt & Vej-initiativet har det indlysende potentiale til hurtigt at blive til en Verdenslandbro, der forbinder alle kontinenter gennem infrastruktur, såsom tunneller og broer, og som forstærkes gennem den Maritime Silkevej. Som sådan repræsenterer initiativet en ny form for globalisering, der ikke bestemmes af kriteriet for profitmaksimering for finanssektoren, men derimod af kriteriet for den harmoniske udvikling af alle deltagende lande på basis af win-win-samarbejde.

Det er derfor vigtigt, at man ikke ser på Bælt & Vej-initiativet ud fra en bogholders synspunkt, som fremskriver sit statistiske cost-benefit-synspunkt ind i fremtiden, men at vi derimod tænker på det som en vision om et fællesskab for en fælles fremtid. Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landsbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om

sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termonuklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.

Det er åbenlyst, at Verdenslandbroen er ideel for at fuldføre udviklingen af vor planets indlandsområder. Koloniseringen af det nære rum bliver den indlysende, næste fase af den infrastrukturelle åbning af menneskets naturlige levested.

Når man ser på et verdenskort, så er USA ikke kun et land, der er omgivet af to oceaner og to naboer, men at det kan blive en central del af en infrastrukturkorridor, der, via Central- og Sydamerika, forbinder Ibero-Amerika med det eurasiske transportsystem, via en tunnel under Beringstrædet. Siden præsident Xi Jinping tilbød præsident Trump, at USA kunne tilslutte sig Bælt & Vej-initiativet, er der nu et praktisk forslag på bordet, hvor USA kan blive en integreret del af Verdenslandbroen. USA's infrastrukturbehov, der er enorme, kunne være en perfekt anledning til at konvertere alle eller en del af de \$1,4 billion, som udgør Kinas beholdning af amerikanske statsobligationer, til sådanne investeringer via en infrastrukturbank. For eksempel har USA virkelig brug for ca. 40.000 mil hurtige jernbaner, hvis de ønsker at være på lige fod med de kinesiske planer om frem til år 2020 at forbinde alle de større byer i Kina via hurtigtog.

Den amerikanske økonomi ville opleve en enorm styrkelse gennem en sådan storstilet infrastrukturinvestering og kunne igen eksportere til det hastigt voksende, kinesiske marked, og når konkurrence først er udskiftet med samarbejde, er mulighederne for joint ventures mellem USA og Kina i tredjelande enorme.

Siden præsident Trump har erklæret, at det er hans plan at genintroducere det Amerikanske Økonomiske System, opfundet og praktiseret af Alexander Hamilton, Henry C. Clay og Abraham

Lincoln, og ligeledes genintroducere Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-lov, er muligheden for en snarlig etablering af en Nationalbank og et statsligt kreditsystem, med det formål at kanalisere kinesiske beholdninger (af amerikanske statsobligationer) over i infrastrukturinvesteringer, nærmere en realitet.

Alt imens flere og flere europæiske nationer, både i og uden for EU, er ved at anerkende BVI's enorme potentiale og giver udtryk for planer om at blive et omdrejningspunkt for eurasisk samarbejde, så har selve EU været reserveret, for at sige det diplomatisk.

Der er imidlertid en enorm udfordring, som gør, at EU-staterne kunne overbevises om at samarbejde med BVI: Det er flygtningekrisen. Den eneste måde, hvorpå dette Europas moralske sår kan heles, er den aktive integration af de europæiske nationer i en storstilet udviklingsplan for hele Afrika, under BVI.

Den nye, positive udsigt til samarbejde mellem USA og Rusland i Syrien om deeskalering og samarbejde mellem de to landes militære styrker, sammen med Astana-processen, stiller nu en stabilisering af hele regionen i sigte. Der eksisterer allerede tilbud fra Kina om at forlænge den Nye Silkevej ind i Sydvestasien.

Den Nye Silkevej må – som oldtidens Silkevej gjorde det – føre til en udveksling af de skønneste udtryk for alle de deltagende landes kultur, hvis den skal lykkes. Den sande betydning af win-win-samarbejde er mere end blot den materielle fordel af infrastruktur- og industriudvikling, men er også den frydefulde opdagelse af andre kulturer og skønheden i deres klassiske musik, poesi og malerkunst og hermed, gennem at lære dem at kende, at styrke vores kærlighed til menneskeheden som helhed.

I opbygningen af Verdenslandbroen vil alle nationer samarbejde

om at undersøge, hvordan man anvender lovene for noosfæren med det formål at etablere levedygtige former for regeringen af os selv. Udvikling af de skabende, intellektuelle evner hos alle mennesker i alle nationer vil give hele menneskeheden en fornemmelse af enhed og formål, som vil gøre vores art virkelig menneskelig. Når vi organiserer vore samfund omkring videnskabelig og kunstnerisk opdagelse, vil vi fuldende vores viden om, hvordan vi uophørligt kan fremme menneskehedens selvudviklingsproces, intellektuelt, moralsk og æstetisk, og vi vil finde vores frihed i nødvendighed – hvor vi gør vores pligt, med lidenskab!

Moskva Sikkerhedskonference – En meget farlig verden

26. april, 2017 – Den VI Moskva Sikkerhedskonference, som varer til og med den 27. april, begyndte i morges med indledende bemærkninger fra den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu og en velkomsthilsen, der blev oplæst, fra præsident Putin. De mange talere præsenterede et skarpt billede af den krisesituation, som menneskeheden står overfor.

Ifølge Forsvarsministeriet deltager flere end 750 gæster, inklusive forsvarsministre, delegationer fra militærafdelinger, eksperter fra 86 lande, så vel som lederskab af FN, OSCE, SCO, CIS og ICRC.

I sine indledende bemærkninger sagde Shoigu, at, alt imens der er en udbredt diskussion om terrorisme, så har man ikke etableret koordineringen af terrorismebekæmpelse, og nødvendige beslutninger for at udrydde det er ikke blevet truffet. Af denne grund, sagde han, vokser

flygtningestrømmene, og oprørere strømmer med dem, med en henvisning til terrorhandlinger i hele Europa. Han henviste til de manglende resultater i stabiliseringen af Libyen, hvor national statsdannelse er blevet ødelagt af kollektive indsatser fra Vesten.

Med hensyn til Syrien sagde Shoigu: »Vi anser missilangrebet for at være en åbenlys overtrædelse af Folkeretten. Desuden udgjorde Washingtons handling en livsfare for vores militære personel, der har bekæmpet terrorisme i Syrien. I lyset af sådanne handlinger har vi truffet yderligere forholdsregler for at sikre vore styrkers sikkerhed«, sagde han. Men, fortsatte Shoigu, hvis USA er seriøs mht. at eliminere ISIS, »er vi rede til at støtte deres indsats«, og tilføjede, at det »kun er muligt at ødelægge IS i Syrien gennem alle interesserede landes fælles handlinger«.

Udenrigsminister Sergei Lavrov tilføjede, at angrebet »forværrer de nuværende problemer og udskyder udsigterne til at etablere en bred anti-terrorismefront«, og han sammenlignede den aktuelle situation med de falske efterretninger i 2003 mht. Irak, der førte til landets ødelæggelse og fremkomsten af ISIS, idet han tilføjede, at der nu finder »lignende uforsigtige skridt« sted.

Russerne gentog deres krav om en fuld efterforskning af anklagerne om kemiske våben i Syrien.

Lavrov advarede også om, at deployeringen af USA/NATO missilforsvarssystemer rent faktisk kunne sænke tærsklen for atomkrig: »Antimissil-paraplyen kunne øge illusionen om usårlighed og straffrihed, og føre til fristelsen af at tage ensidige skridt i løsningen af globale og regionale problemer, inklusive reduktion af tærsklen for anvendelse af atomvåben.«

Om Ukraine sagde Lavrov: »Det er desværre krigspartiet, der hersker i Kiev: bevæbnede provokationer fortsætter på kontaktlinjen, hvilket bevises af rapporterne fra OSCE Særlige

Overvågningsmission. Blokaden af Donbass forårsager ikke alene skade på denne region, men også på hele Ukraine.«

Om Korea sagde Lavrov: »Vi er enige i det globale samfunds konsoliderede position om Nordkoreas politik; der er imidlertid ingen tvivl om, at planer om anvendelse af militærmagt, som begynder at komme frem, er fulde af katastrofale konsekvenser for Koreahalvøen og hele Nordøstasien.«

Tørke hærger Somalia på randen af hungersnød; millioner af liv truet

20. april, 2017 – Ifølge den seneste rapport fra den internationale hjælpeorganisation Red Barnet, befinder Somalia sig på randen af massehungersnød. Organisationen bemærkede i sin seneste undersøgelse, at »graden af livstruende underernæring stiger skarpt. Vi befinder os på randen af en massiv katastrofe i Somalia, hvor tre fjerdedele af landsdyrhold er døde, hvor der er en hastig stigning af børn, der lider af alvorlig underernæring, og hvor vandreservoarerne i dusinvis af lokalsamfund er udtømt«, sagde Hassan Saadi Noor, landsdirektør for Red Barnet i Somalia, som sagde, »han frygter at se børn dø i betydeligt antal«, rapporterede Associated Press.

Noor påpegede også, at mere end halvdelen af Somalias befolkning, omkring 6,2 mio., havde behov for omgående livreddende hjælp som følge af tørken i landet, og med

yderligere 8,3 mio., der lever i lande som Kenya og Etiopien, inklusive de mennesker, der er strandet i flygtningelejre, og som har behov for akut hjælp, iflg. en rapport fra Irans PressTV.

Den britiske avis *Guardian* beskrev i sin rapport om krisen på liv og død i Somalia, at dødstallet stiger i landsbyerne omkring Baidoa, nordvest for hovedstaden Mogadishu, og »i hele det værst ramte område af det sydlige og centrale Somalia. Der er spredte dødsfald som følge af mangel på mad, men sygdom er hoveddræberen. Hvis man tilbringer en time med dem, der strømmer ind i byen, 180 km nordvest for Mogadishu, vil man finde fædre, der har begravet fire børn på lige så mange dage, bedsteforældre, der er efterladt til at svinde bort i landsbyer, og ammende mødre, der har båret tvillinger 70 mil under den svidende sol i et sidste, desperat forsøg på at finde hjælp«. Myndigheder fra hjælpeorganisationer »indrømmer også, at et officielt tal fra FN om omkring 550 dødsfald som følge af kolera og lignende sygdomme i Somalia, siden årets begyndelse, er kraftigt underrapporteret. Det sande tal kunne være 10 gange så mange, eller mere«, lyder *Guardians* rapport.

Foto: Børn i Somalia stiller sig i kø for at modtage mad eller vand.

Verden kan ikke længere vende hovedet bort fra saudernes skammelige Yemenkrig

3. april, 2017 – *Deutsche Welles* korrespondent Matthias von Hein, der før har dækket Yemenkrigen, havde i forgangne weekend en hårdtslående fordømmelse uden fortilfælde af den

kendsgerning, at »det rigeste land i den arabiske verden bomber det fattigste land tilbage til stenalderen – en situation, der har fundet sted i nu to år. Og vestlige lande er villige hjælpere. USA hjælper med at fylde benzin på kampfly i luften for den saudiskledede koalition. I modsat fald ville de ikke kunne nå frem til deres mål i Yemen. Storbritannien og USA sælger våben, inklusive internationalt forbudte klyngebomber. Siden starten af angrebene, har de leveret for henved \$5 mia. (€4,7 mia.) våben til saudierne.«

»Den kendsgerning, at bomberne alt for ofte kræver civile liv, synes ikke at bekymre de militære partnere. Tværtimod: USA har nu bebudet planer om at styrke sit samarbejde med Saudi-Arabien i Yemen-konflikten. Det angivelige formål skulle være undertrykkelse af Irans indflydelse i Yemen. Men Teherans indflydelse på houthi-oprørerne ikke nær så stor, som Saudi-Arabiens propaganda vil have os til at tro. Houthierne i Yemen kan ikke sammenlignes med Hezbollah i Libanon; de er der ikke for at gå Teherans ærinder. Hvis dette havde været tilfældet, ville de have respekteret Teherans advarsel om at holde sig ude af hovedstaden, Sana'a, i stedet for at gå ind og overtage byen.«

»Houthi-oprørerne får ikke meget andet end retorisk støtte fra Iran. Og selv om der mangler alt andet i Yemen, så synes der ikke at være mangel på våben. Houthierne var i stand til at hjælpe sig selv til forsyninger i hærens depoter, baseret på deres alliance med tidligere præsident Ali Abdullah Saleh. Han regerede landet i to årtier, har fortsat gode forbindelser og har mange venner i militæret, der har tilsluttet sig houthi-saleh-oprøret. Houthierne har ikke brug for våbenleverancer fra Iran. Sådanne er heller ikke mulige: havnene er lukket af den saudiske koalition. Dette er ligeledes en af årsagerne til, at, iflg. informationer fra FN, der er henved 7 millioner yemenitter, der ikke ved, hvor deres næste måltid skal komme fra. En halv million børn lider af alvorlig underernæring. Mere end to tredjedele af befolkningen er afhængig af

fødevarerhjælp. Disse mennesker bliver med overlæg sultet ihjel.

Den aktuelle militære optrapning vil ikke føre til et vendepunkt i krigen, og slet ikke føre til fred. De sidste to års erfaring har vist, at, bortset fra våbenindustrien, så er de eneste grupper, der profiterer fra kaosset i landet, al-Qaeda og den såkaldte 'Islamisk Stat'. Atter engang synes vestlig politik at fremdyrke terrorister snarere end at fjerne dem.

Det, landet behøver, er en national forsoningskonference – uden forudgående betingelser, og uden udenlandsk indblanding. Og det, regionen behøver, er en sikkerhedsstruktur, der imødekommer både Saudi-Arabiens og Irans behov. Det kunne til en vis grad lette saudiarabiske politikeres paranoia – der grænser til besættelse – mht. Irans angiveligt voksende indflydelse i regionen.«

Foto: Yemenitiske børn venter på at få vand.

Demonstration i Stockholm i solidaritet med Yemen på 2-årsdag for saudiskledede bombeangreb

27. marts, 2017 – Schiller Instituttet deltog i en demonstration i Stockholm i solidaritet med Yemen på 2-årsdagen for den første, saudiskledede aggression mod Yemen, den 26. marts, 2015. Demonstrationen blev lagt, så den fandt sted samtidig med natlige andagter og marcher i hele verden,

af hvilke den vigtigste var den absolut massive demonstration i Yemens hovedstad, Sana'a. Der var en march, der gik til BBC i London, en vågebegivenhed i Genève, en protest i Rom, der nåede ud til alle mennesker ved Peterskirken, en vågebegivenhed i Ottawa, et møde i Vancouver og en vågebegivenhed i New York, alle arrangerede af forskellige yemenitiske grupper og fredsaktivistgrupper. I Stockholm var der en fælles demonstration, arrangeret af den svenske organisation Yemen Solidaritet (se: <http://jemensolidaritet.se/en/index.html>) med støtte fra Schiller Institutet og andre solidaritetsgrupper og antiimperialistiske grupper. Dagen før var der vågebegivenheder i Paris og Berlin.

Disse demonstrationer blev rapporteret i Yemen, hvilket var meget vigtigt, da det var første gang, yemenitter fik en fornemmelse af en bredere støtte internationalt imod det, der kaldes »den fortiede krig«.

I Stockholm, efter taler af formand Roland Hedeyat og andre, talte Ulf Sandmark fra det svenske Schiller Institut til demonstrationen på svensk og leverede også, i slutningen, en hilsen på engelsk til demonstrationen i Yemen. En yemenitisk aktivist talte om situationen i Yemen og talte også til Yemen direkte på arabisk. Mødet blev optaget på film og direkte videresendt til Sana'a via Skype.

Demonstrationen samlede omkring 50 deltagere, der hovedsageligt tilhørte den gamle garde af aktivister fra anti-Vietnamkrigen-bevægelsen og andre lignende grupper. Mange flyveblade blev uddelt til mange tilskuere og forbipasserende på byens travle plads.

Videoen med Sandmarks tale på engelsk kan ses her: https://www.facebook.com/hussein.askary/videos/1101965436582144/?autoplay_reason=gatekeeper&video_container_type=1&video_creator_

product_type=2&app_id=350685531728&live_video_guests=0

En oversættelse af Sandmarks engelske hilsen til det yemenitiske folk lyder som følger:

✘ »Vi står her sammen med det yemenitiske folk og denne enorme demonstration i dag i Sana'a. Det er et mirakel, at så mange mennesker kan komme ud i et sådant vejr, med en blå himmel, hvor de saudiske bombefly kan komme, hvornår, det skal være, og bombe alle disse mennesker. De er så heroiske, dette heltmodige folk, der rejser sig for frihed, efter to år med bombardementer. De rejser sig stadig for frihed og kæmper for deres suverænitet, for regeringen og for folkets overlevelse. Vi støtter alle her fra Stockholm denne demonstration i Sana'a, og vi ønsker at sige, sammen med de andre solidaritetsgrupper i denne demonstration, at vi alle er solidariske med det yemenitiske folk i den retfærdige kamp for frihed, for retfærdighed og for udvikling. Mange tak.«

Titelbillede: *Ulf Sandmark holder en tale (på svensk og engelsk) under demonstrationen i Stockholm, den 26. marts, 2017. Den engelske tale blev transmitteret til Yemen via Skype.*

Indsat billede: *Yemenitter afholder en massiv demonstration i Sana'a for at protestere imod den saudiske aggression, 26. marts, 2017.*

**Jacques Cheminade, fransk
præsidentkandidat, støtter**

demonstrationer for at afskrive den græske gæld og standse saudiskledet myrderi i Yemen

25. marts., 2017 – Tilhængere af Jacques Cheminades præsidentkampagne deltog i to internationale demonstrationer den 25. marts i Paris, hvor de uddelte korte erklæringer, som kandidaten havde skrevet til lejligheden.

Grækenland: Den Forenede Folkefront (EPAM), en gruppe græske patrioter, afholdt demonstrationer i mange europæiske hovedstæder den 25. marts, den græske uafhængighedsdag, for at kræve den omgående genindførelse af menneskerettigheder. Cheminade bemærker i sine erklæringer, at en uafhængig FN-ekspert i februar 2016 udgav en rapport, der »bekræfter den menneskelige katastrofe, der skyldes Trojkaens (IMF, ECB, EU-kommissionen) brutale nedskæringspolitikker, siden krisens begyndelse«.

Selv har han altid været imod »Trojkaens drastiske kure«. Han minder om, at, efter den græske folkeafstemning 5. juli, 2015, med et nej til EU's bailout-pakke, hilste han resultatet velkommen i en erklæring, hvor han påpegede, hvor meget, der var behov for at gøre. Heriblandt afskrivning af den afskyværdige, illegitime gæld, bankopdeling, store projekter finansieret af statskredit og samarbejde med BRIKS.

»I dag kæmper jeg i min præsidentkampagne for, at Frankrig træder ud af EU, euroen og NATO, og for afskrivning af den illegitime del af gælden og genforhandling af den øvrige gæld gennem en ny afbetalingsaftale, kombineret med en plan for økonomisk genrejsning.«

Cheminade siger endvidere i sit program, »Jeg har ikke glemt

Grækenland, som vi er knyttet til gennem vores fornuft og i vore hjerter«. Hans program fastslår: »Rent konkret, i Grækenlands tilfælde, hvor næsten 90 % af hjælpen og kreditplanerne, som i teorien blev ydet, i virkeligheden tjente til at redde (bail out) finansinstitutioner (banker, forsikringselskaber osv.), er det indlysende, at en delvis gældseftergivelse og et moratorium for den øvrige del af gælden er nødvendigt.«

Yemen: »Stands massedøden«, lyder overskriften på Cheminades erklæring, der blev uddelt i dag. »Har vi kurs mod det første, organiserede folkemord i det 21. århundrede?«, spørger han. »Hvis Frankrig, Storbritannien og USA fortsætter med at levere våben til den internationale koalition, anført af Saudi-Arabien, der raser imod dette land, vil dødfaldene snart kunne tælles i millioner.«

Cheminade nævner de advarsler, der for nylig er kommet fra seks internationale NGO'er, om den overhængende katastrofe, og han fordømmer blokaden af havnen i Houdaydah, som forhindrer forsyninger af fødevarer og nødhjælp, samt koalitionens blinde bombekampagner imod civilbefolkningen, sundhedscentre og religiøse steder. Han fortsætter med at nævne tallene for alvorlig underernæring, kolera osv.

Med hensyn til fransk politik, benytter Cheminade lejligheden til »endnu engang at udtrykke min indignation over politikken med 'strategisk partnerskab' med Saudi-Arabien, som Hollandsregeringen har vedtaget«, og til at støtte NGO'ernes krav om en omgående våbenstilstand for at muliggøre forsyninger af nødhjælp.

»Jeg kræver også, at der gennemføres en politik omkring ferskvand, en sand krig imod tørst, ved at organisere radarlokalisering af grundvandsdepoter og forøge antallet af brønde, i betragtning af, at, i Somalia og Kenya, repræsenterer den kommende tørke en trussel om millioner af menneskers død.«

»I stedet for at opmuntre kriminelle krige, bør vi bane vejen for fred, hvilket vil sige vand og gensidig udvikling.«

(Følg Jacques Cheminades valgkampagne her: <http://www.cheminade2017.fr/>)

Grækenlands kreditorer kræver yderligere nedskæringer for milliarder, alt imens græske børn lider bitter nød

15. mrs., 2017 – Græsk presse rapporterer, at landets kreditorer kræver, at der skæres endnu flere milliarder i budgettet for at opnå et uopnåeligt budgetoverskud på 4,5 %, op fra 3,5 %, der også er umuligt. Tror kreditorerne rent faktisk, at Grækenland rent faktisk kan betale sin illegitime gæld på over 300 mia. euro, ud? Disse krav stilles på et tidspunkt, hvor det nu rapporteres, at halvdelen af arbejdere i den private sektor får mindre end 800 euro (dk kroner 5.947) om måneden i løn. Endnu en rædselshistorie, denne gang fra Reuters, er fremkommet om, at det er børn, der lider mest i krisen.

De såkaldte »eksperter« fra EU-kommissionen, Den europæiske Centralbank (ECB) og den Internationale Valutafond (IMF), har været i forhandlinger om en ny runde nedskæringstiltag, så flere midler kan frigives fra bailout-fonden til at gå direkte til de banker, til hvilke Grækenland har gæld, inkl. ECB. Alt imens man sidste år hævdede, at det latterlige mål med et budgetoverskud på 3,5 % ville blive taget af bordet, så rapporteres det nu i den græske avis *Protothema*, at

»kreditorer nu ser frem til totalt urealistiske, primære overskud på 4-4,5 % af BNP for 2019«. Dette betyder 1-1,5 mia. euro i ekstra nedskæringer, oven i de allerede krævede 3,6 mia. euro.

Tal fra den årlige rapport fra Arbejdsinstituttet (INE) af den Almene Sammenslutning af Græske Arbejdere (GSEE) viser, at lønnen til næsten 52 % af arbejdere i den private sektor er blevet reduceret til ned under 800 euro om måneden, svarende til \$851,50, iflg. en rapport i *Xinhua*.

Tal viser, at 51,6 % tjener mindre end 799 euro. Dette kan specificeres til 15,2 %, der tjener mindre end 499 euro, 23,6 %, der tjener mellem 500-699 euro, og 12,8 %, der tjener mellem 700-799 euro. Kun 17,3 % tjener mellem 800-999 euro, og 17,8 % tjener over 1.000 euro; 11,1 % mellem 1.000-1.299 euro, og 6,7 % over 1.300 euro. I den offentlige sektor, alt imens kun 11 % af arbejdere i denne sektor tjener mindre end 800 euro om måneden, så tjener kun 15 % mere end 1.300 euro. Dette betyder, at kun henved 22 % af den totale arbejdsstyrke tjener over 1.300 euro (dk krone 9.664) om måneden.

Disse tal kan sammenlignes med den gennemsnitlige månedsløn i Tyskland på 3.600 euro (26.762 d.kr.).

Som det tidligere er blevet rapporteret, så ligger den virkelige arbejdsløshed på 29,6 %. Med 68,1 % af de arbejdsløse, der lever på fattigdomsgrænsen. Desuden er tallet for fuldtidsansættelser faldet fra 79 % i 2009 og til 45,3 % i 2016. Dertil kommer, at, i 2016, var henved 54,7 % ansat på »fleksible« arbejdskontrakter, en stigning fra 21 % i 2009.

I mellemtiden, oven i rapporterne om, at den græske arbejdsløshed er over 30 %, fattigdommen 40 %, og med et sundhedsvæsen, der næsten er kollapsede, osv., så offentliggør Reuters en historie om, hvordan græske mødre nu overlader deres børn til børnehjem og hjem for mishandlede børn, fordi de ikke længere kan brødføde og drage omsorg for dem.

Ét af disse hjem, Model National Nursery, der blev grundlagt som et hjem for forældreløse børn, er nu begyndt at modtage et voksende antal børn, fordi deres forældre ikke kan give dem de basale fornødenheder; i teorien kan disse børn opholde sig hos deres forældre, eller forælderen, weekenden over. Dette særlige hjem har en lang venteliste for ansøgninger, og lider alligevel under manglen på finansiering, fordi nedskæringstiltag og økonomisk kollaps har skåret dybt ind i hjemmets budget, hvilket er almindeligt for disse centre.

Lederen af Model Nursery, Iro Zervaki, beskriver børnenes traume, hvoraf nogle blot er 3 år gamle, når de efterlades af deres forældre.

»Vi har haft tilfælde, hvor børnene endda forsøgte at forlade hjemmet, at løbe væk, for at være sammen med deres mor«, sagde Zervaki. »De kender ikke forskel på ugedagene og spørger hver dag, 'Er det fredag?'« Anthoula Zarmakoupi, en socialarbejder, sagde: »De ved, mor kommer og henter dem i weekenden«. Men undertiden er ikke engang dét muligt, sagde hun. »Vi har børn, hvis forældre er hjemløse, så det er meget svært for dem selv at hente børnene hjem til weekenden.«

Foto: Børn på børnehjemmet Model National Nursery, i Kallithea, Athen, Grækenland, får bøttesuppe til frokost, 3. marts, 2017.

FN's Peter Thomson: Den Nye Silkevej er planetens eneste

fremtid

13. mrs., 2017 – Den kinesiske præsident Xi Jinpings vision »er den eneste fremtid for denne planet«, sagde formand for FN's Generalforsamling, Peter Thomson fra Fiji, i et interview med *Xinhua*. Både Thomson og FN's generalsekretær, António Guterres, har lovet, at FN vil arbejde sammen med Kina for at fremme verdensfred og udvikling, og virkeliggøre målet med at opbygge et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid.

Som et klart tegn på den voksende, globale anerkendelse af Xis signaturkoncept for menneskehedens udvikling, vedtog den 55. FN-kommission for Samfundsudvikling (CSocD) en resolution i februar, der kræver mere støtte til Afrikas økonomiske og sociale udvikling ved at omfavne ånden for at opbygge et menneskeligt fællesskab for en fælles fremtid. Philipp Charwath, formand for CSocD, sagde til *Xinhua*, at konceptet »grundlæggende set er en anerkendelse af, at vi alle er afhængige af hinanden«.

Græsk ombudsmand: Landet styrter ud i en humanitær nødsituation

8. mrs., 2017 – Grækenlands ombudsmand, Andreas Pottakis, afslørede i sit embedes årlige rapport, at arten af det store flertal af borgernes klager viser, at Grækenland lider under en humanitær krise.

»I de 18 år, funktionen af ombudsmand har eksisteret, har den undersøgt henvend en kvart million klager fra borgerne. I 2016

kom antallet af nye klager op på 12.000, hvilket udviser en markant stigning fra 2015«, sagde Pottakis.

Langt de fleste klager kom fra borgere, der er ude af stand til at imødekomme deres basale fornødenheder og forpligtelser – en udvikling, som Pottakis siger, kan tilskrives det faktum, at den offentlige administration i stigende grad er ude af stand til at respondere til samfundets sårbare individers behov, eller at den mangler fleksibilitet til at handle ud over det, der er dens ansvarsområde, strengt taget. Sårbare medlemmer af samfundet inkluderer personer, der ikke længere er i stand til at opretholde en værdig levestandard.

Pottakis refererede til flygtningekrisen som en »humanitær krise i en humanitær krise«. Han bemærkede, at, alt imens der i 2016 ikke havde været de samme, enorme indstrømninger som året før, så har der været en stigning mht. håndteringen af krisen og de bredere, sociale og økonomiske problemer, der stammer fra krisen.

Den Europæiske Centralbanks Undersøgelse af Husstandsøkonomi og -forbrug for 2010-2014 viser tal, der bekræfter Pottakis' rapport. Undersøgelsen viste, at et voksende antal husstande oplever en skrumpning af deres bankkonti, voksende manglende evne til at betale af på deres lån til tiden og en likviditet, der nærmer sig nul. Arbejdsløshed har tvunget unge og ældre til at leve under samme tag.

Raten af græske husstande, der sagde, de kunne søge finansiel hjælp fra slægtninge og venner, faldt fra 59,4 % i 2009 til 36,5 % i 2014, en situation, der med sikkerhed er blevet forværret siden da. Kun 13,5 % af husstandene havde mulighed for at spare yderligere op, et fald fra 21,9 % fem år tidligere, og som er langt den laveste rate i EU.

Indekset over likviditet som en grad af disponibel indkomst lå på blot 2,8 % i Grækenland, et fald fra 4,9 % fem år tidligere, og i kontrast til et gennemsnit i eurozonen på 16,7

%.

Foto: Iflg. avisen kathimerini af 24. jan., 2017, lever 49,2 % af græske husstande hovedsageligt af pensioner ... næsten halvdelen af alle husstande i landet? (<http://www.ekathimerini.com/215576/article/ekathimerini/business/half-of-families-in-greece-live-on-pensions>)

Konference i Berlin – Forbrydelserne i den glemte krig i Yemen

Under ovenstående titel arrangerede yemenitiske borgere i Tyskland en konference lørdag, den 25. februar i Berlin, for at afsløre og gøre en ende på det, der tydeligvis er et igangværende folkemord imod det yemenitiske folk. To repræsentanter for det internationale Schiller Institut, Elke Fimmen og Stefan Tolksdorf, var indbudt til at deltage. Det følgende er en sammendrag af, hvad der fandt sted på konferencen.

Download (PDF, Unknown)

Pavelige akademier vært for

workshop for folkemord

24. feb., 2017 – Fra 27. feb. til 1. marts vil nogle af de mest berygtede aktiver for Det britiske Monarkis lobby for folkemord samles i Vatikanet for at diskutere, hvordan man på drastisk vis kan reducere menneskehedens forbrug og verdens befolkning, under påskud af at bevare »den biologiske diversitet«. De pavelige akademier for videnskab og samfundsvidenskab sponsorerer en tredages workshop om »Biologisk udslettelse: Hvordan man redder naturen, på hvilken vi beror«.

På listen over talere finder vi Paul Ehrlich, en fortaler for at reducere antallet af mennesker i verden til 1,5 – 2 mia., og hvis bog fra 1968, *Befolkningsbomben*, anses for at være en »bibel« for folkemords-lobbyen. Nogle katolske pro-liv netværk cirkulerer i øjeblikket en appel internationalt, der kræver en ophævelse af invitationen til Paul Ehrlich.

At af-invitere Ehrlich til dette møde mellem gravrøvere ville ikke forbedre mødet, og ikke kun, fordi resten af deltagerne er lige så rabiante i deres had til menneskeheden, hvor flere af dem stolt fremviser, at de er slået til ridder af den britiske dronning for dette had. Selve mødet bør lukkes ned pga. at selve dets præmis som værende af *satanisk* art.

Implikationerne af introduktionen til workshoppen, som omfatter en henvisning til Pave Frans' encyklika, 'pavebrev', *Laudato Si'* (Lovet være du, 2015), er, at antallet af mennesker på jordkloden optimalt set bør reduceres til højst en *million [sic]*.

De, der præsiderer mødet, erklærer, at, efter udviklingen af landbrug og skriftsprog, »begyndte de menneskelige befolkninger at vokse hastigt og oversteg mange naturlige systemers kapacitet gennem afgrødedyrkelse og græsning ... Henved 11 % af verdens isfri landjord er blevet omdannet til

afgrødedyrkelse, og endnu andre 20 % til græsning, det meste af det ikke bæredygtigt, på naturlige græsningsområder.«

»Det er indlysende, at mange af de former for organismer, der fandtes for 10.000 siden, allerede er uddøde, og at vi har med et reduceret udvalg af de organismer, der fandtes, da landbrug oprindeligt blev indført af vore forfædre, at gøre ... Vi er nu i færd med at dybt beskadige de betingelser, under hvilke vort antal er øget fra omkring 1 million til omkring 7,3 milliard mennesker, med en nettotilvækst af yderligere 250.000 mennesker hver dag«, fortsætter de, »gennem menneskehedens rydning af jord til landbrug og urban udvikling«, samt brug af »dyr og planter på et ikke bæredygtigt niveau til forbrug, byggematerialer eller som medicin«.

Hvordan de har til hensigt at kurere dette »onde«, er emnet for workshoppens diskussion.

RADIO SCHILLER den 27. februar 2017: Hvad Trump bør sige ved sin tale om nationens tilstand// Ukraine//Rumprogram

Med formand Tom Gillesberg

Saudisk blokade af Yemen optrapper udbredelse af hungersnød; FN-nødhjælpsagenturer rapporterer om 7 millioner i umiddelbar fare

11. feb., 2017 – Tre FN-nødhjælpsagenturer, Organisationen for Fødevarer og Landbrug, FN's Børnefond (UNICEF) og Verdensfødevareprogrammet, udgav i går en fælles rapport, som understreger begrundelserne for, at den saudiske blokade af Yemen, der implementeres som en del af saudiernes krig mod den angiveligt »iranskstøttede« Houthi-opstand, omgående må ophøre.

Ifølge en FN-rapport kæmper 17,1 million mennesker – en stigning på 3 millioner på syv måneder – ud af en total befolkning på 27,4 million, nu for at brødføde sig selv. »Hastigheden, hvormed situationen forværres, og det enorme spring i mennesker, der ikke har sikkerhed for fødevarerforsyninger, er ekstremt bekymrende«, sagde FAO's repræsentant i Yemen, Salah Hajj Hassan. Ud af disse 17,1 million mennesker, der ikke har sikkerhed for fødevarerforsyning, anses omkring 7,3 million mennesker for at have behov for nødhjælp af fødevarer, iflg. de foreløbige resultater af Skøn over Nødsituation for Sikkerhed for Fødevarer og Ernæring, som tilskrev den hastige forværring af vilkårene den igangværende konflikt.

Graderne af akut fejlernæring fandtes at have passeret den »kritiske« tærskel i fire provinser, mens landbrugsproduktion falder i hele landet. »Vi er vidne til nogle af de højeste tal

for fejrlernæring blandt børn i Yemen i nyere tid«, sagde UNICEF's landsrepræsentant, Meritxell Relano. »Selv, hvis de overlever, risikerer disse børn ikke at kunne opfylde deres udviklingsmuligheder og udgør en alvorlig trussel mod en hel generation i Yemen og holder landet nedsunket i en ond cirkel af fattigdom og underudvikling«, sagde hun.

Stephen Anderson, Verdensfødevareprogrammets landsdirektør, har også slået alarm. »Det aktuelle niveau af hungersnød i Yemen er uden fortilfælde, hvilket betyder, at der er alvorlige trængsler og negative humanitære konsekvenser for millioner af yemenitter, og som især rammer sårbare grupper«, sagde han.

Foto: En underernæret, to år gammel pige modtager behandling i Sana'a, Yemens hovedstad.

En sejrrig strategi for at vinde krigen mod narkotika kræver Glass-Steagall. LaRouchePAC Internationale Webcast, 10. februar, 2017.

Matthew Ogden: Det er i dag 10. feb., 2017. Med mig i studiet i dag har jeg min kollega Benjamin Deniston; og via video får vi følge af Kesha Rogers fra LPAC Policy Committee, fra Houston, Texas; og en særlig gæst i dag, Michael Billington, redaktør og medskribent på *Executive Intelligence Review, EIR*.

Vi står naturligvis stadig midt i en mobilisering her i USA blandt alle LPAC-aktivister, for at lægge så meget pres som overhovedet muligt på Kongressen og Trump-administrationen, for en omgående implementering af Glass/Steagall-politikken. Vi har appellen, som fortsat cirkuleres... Vi lægger pres på præsident Trump for officielt at vedtage Glass-Steagall-politikken – som han lovede at gøre under sin kampagne – før eller under sin Tale om Unionens Tilstand (28. feb.). ... Vi indsamler fortsat underskrifter på appellen – vi har nu flere tusinde; men vi har som mål for udgangen af næste uge at overskride en tærskel på 10.000 underskrifter. ...

I aftenens udsendelse vil I få større indsigt i, hvorfor denne Glass/Steagall-mobilisering har så stor, strategisk betydning. Det er naturligvis første skridt i Lyndon LaRouches økonomiske love i Hamiltons tradition; men det går også hånd i hånd med den nye, strategiske alliance, der finder sted internationalt. Tilbuddene fra lande i hele verden, og netop nu også fra Japan, om at deltage i investeringer i byggeriet af infrastruktur og store projekter her i USA; men det er også i sammenhæng med en tale, som præsident Trump holdt i går, og hvor han fremlagde en aggressiv anti-narkopolitik, som vi vil gå i dybden med under aftenens udsendelse, med Mike Billington.

Men, før vi kommer til dette, vil jeg gerne invitere Mike til at give os en briefing; en slags dybdeborende gennemgang af det, der finder sted, med topmødet (i Washington) mellem (Japans) Shinzo Abe og Trump, der foregår netop nu. Det er det første udenlandske statsbesøg i den nye Trump-administration. Vi så pressekonferencen tidligere på dagen med Trump og Shinzo Abe fra Japan; og de afholder i øjeblikket bilaterale diskussioner på Trumps ejendom i Florida. Sammen med telefonsamtalen, som Trump havde med præsident Xi Jinping fra Kina i går aftes, repræsenterer dette muligheden for en ny, verdenshistorisk alliance mellem nationer langs med den kurs, som Lyndon og Helga LaRouche har krævet.

Jeg vil bede Mike Billington give os et lille overblik over dette, og nogle af implikationerne; dernæst vil vi gå videre til andre spørgsmål i aftenens udsendelse.

Michael Billington: Tak, Matt. Jeg taler fra vores efterretningskontor i Leesburg, Virginia. Ud over de to, ekstraordinære udviklinger, Matt omtalte – samtalen mellem [Trump] og Xi Jinping i går, og pressekonferencen med Japans Shinzo Abe i dag – så har Donald Trump, inden for de seneste 24-48 timer, lanceret noget, som hr. LaRouche lancerede for 37 år siden, og det er krigen mod narkotika. Det er en seriøs krig mod narkotika; den har alvorlige fejl, men det er en ekstremt seriøs krig mod narkotika. Før jeg kommer til arbejdet med Kina og Japan, vil jeg gennemgå noget at det, der nu er igangsat som et resultat af dette meget dramatiske initiativ for en fuld optrappet kamp imod den narkosvøbe, der er i færd med at ødelæge dette land, og meget af verden.

Det begyndte med en tale, som Trump holdt for politicheferne i de større byer for to dage siden, som jeg vil komme til. I går udstedte han en eksekutiv ordre om en krig mod narko, som er meget udtrykkelig. Den siger – og dette kommer på et tidspunkt, hvor ikke alene general John Kelly, tidligere chef for USA's Sydkommando, og som selvfølgelig, som chef for Amerikas militær for Sydamerika – Mexico og Sydamerika – har været meget involveret i den narkosvøbe, der næsten helt er kommet gennem den mexicanske grænse; men også den succesfulde godkendelse af Jeff Sessions som ny justitsminister. Jeff Sessions har været en af de stærkeste modstandere af denne narkosvøbe, de legaliserede narkotiske stoffer, som vi fik under Obama, der gjorde det muligt at 'slå de store banker over fingrene', som blev taget i pengehvidvaskning af narkopenge af Obama og hans justitsminister, og hvor intet blev gjort; ingen bankier kom i fængsel, på trods af, at de var blevet taget i at hvidvaske for milliarder og atter milliarder af dollars narkopenge ind i USA.

Jeg vil læse lidt af Trumps eksekutive ordre; han sagde, at

»justitsministeren«, Jeff Sessions, »vil blive chef for en særlig specialenhed, der vil fokusere på at ødelægge transnationale, kriminelle organisationer og søsterorganisationer, inklusive transnationale narkokarteller«, lyder ordren, »som har bredt sig i hele nationen og truer USA's og dets borgeres sikkerhed. Disse grupper er drivkraften bag kriminalitet, korrupsion, vold og elendighed. Især har kartellernes handel med kontrollerede (lovlige) stoffer udløst en genopblussen af narkomisbrug med dødelig udgang og en tilsvarende stigning i voldelig kriminalitet relateret til narkotika. På samme måde risikerer kriminelle gruppers handel og smugleri af mennesker at skabe en humanitær krise. En omfattende og afgørende fremgangsmåde kræves for at opløse disse organiserede kriminelle syndikater og genoprette sikkerheden for det amerikanske folk.«

Se, vi har i bogstavelig forstand ikke hørt noget lignende dette i USA, *nogensinde*; bortset fra, fra Lyndon LaRouche og vores krig imod narko. Trump krævede også, at denne specialenhed inden for 120 dage skulle rapportere tilbage om udstrækningen af de transnationale, kriminelle organisationer og deres udbredelse i USA.

Ordlyden i denne eksekutive ordre omfatter kun en ganske kort reference til den finansielle side af dette; og det er her, der er fejl i denne ordre, som vi må arbejde for – denne organisation må arbejde for at sikre, at dette bliver inkluderet. Det vil sige, bankerne. Det har været kendsgerningen i mange år, faktisk flere hundrede år tilbage i tiden, da briterne førte deres Opiumskrige mod kineserne, det, vi har kaldt »Dope, Inc.« – og jeg holder bogen op, som vi første gang publicerede i 1980'erne. Den seneste version, som for øvrigt stadig kan købes, hvis I ikke har et eksemplar; skriv ind og få et. Bogen hedder »Dope, Inc.; Storbritanniens Opiumskrig mod Hele Verden«, og pointen med denne række udgivelser har været at demonstrere, at narkotika har været den største forretning i verden; som Maria Costa, den

tidligere chef for FN's Narkohåndhævelse, sagde, »Det globale bankvæsen er afhængigt af narkotika«. Og de mener altså ikke, at bankiererne sniffer kokain, hvilket er sandt; men at bankerne selv er afhængige af denne massive, kriminelle indstrømning af penge for at afstive sig selv på internationalt plan, eller i det mindste i hele det transatlantiske område. Så dette aspekt må genindføres i denne krig imod narko; det vil jeg sige lidt mere om.

Men jeg vil gerne citere fra Trumps tale til politicheferne; for jeg mener, at dette demonstrerer, at Trump er sig bevidst, at vi ikke alene har at gøre med narko og kriminalitet, men også med ødelæggelsen af generationer af amerikanere, ødelæggelsen af familier, ødelæggelsen af et samfunds evne til at eksistere og få fremgang. Han siger: »Ethvert barn i Amerika bør have mulighed for at lege udendørs uden frygt; at gå hjem uden fare; og gå i skole uden at være bekymret for narko og bander og vold. Så mange liv og mennesker er dræbt for tidligt. Deres potentiale, deres liv er blevet afkortet. Så meget potentiale er blevet kørt ud på et sidespor, og så mange drømme er blevet knust og ødelagt, totalt knust. Det er på tide at standse narkoen i at flyde ind i vores land.« »Og for resten, så vil vi gøre det«, sagde han. »General, minister Kelly – minister for Homeland Security – »bliver manden, der gør det«. Han sagde, »Vi vil bygge muren«, og denne gang refererer han ikke til muren imod immigration, men imod narkotika; og det vil selvsagt kræve mere end en mur. Det kommer jeg også til. Men, han siger, »Tiden er inde til at opløse de bander, der terroriserer vore borgere. Politiet vil få brug for resurser, redskaber og støtte; og vi vil give jer de redskaber, I behøver for at udføre jobbet. Vi vil gøre alt, vi kan, for at hjælpe jer til at imødegå disse krav.« Han nævner kendsgerningen om krisen i psykiske lidelser i dette land, som er meget influeret af denne narkosvøb; som alle ved, så rammer det alle lokalsamfund i Amerika. Selv det mindste, landlige lokalsamfund i Amerikas landdistrikter er blevet ramt af denne afhængighed af heroin og opiater. Han

sagde, »vi vil kæmpe for at forøge adgangen til livreddende behandling og til at kæmpe for mental sundhed.« Dette er selvfølgelig præcis, hvad vi har brug for. I denne tale sagde han også, at han havde talt med mange af lovens håndhævere i hele landet; og han spurgte dem, hvilken effekt narko har på kriminalitet i dette land. Han sagde, at de alle svarede mellem 75 % og 80 % af kriminaliteten har forbindelse til eller er berørt af narkotika. »Vi vil være hensynsløse i denne kamp«, sagde han, »vi har intet valg«.

Dette er en absolut afgørende lancering af krigen imod narkotika. Jeg vil vise jer noget andet. Dette blad – *War on Drugs* – dette er den anden udgave af første udgivelse af bladet *War on Drugs*, som blev lanceret af Lyndon LaRouche. Selve udtrykket 'krig imod narkotika' blev opfundet af Lyndon LaRouche; før dette blad var dette udtryk ikke gængs i Amerika. Vi dannede noget, der hed den Nationale Anti-narko Koalition, og begyndte at publicere dette blad, *War on Drugs*, som foregik i flere år. Nu har det endelig båret frugt; vi har nu en meget seriøs indsats for krig mod narko på plads. Men, vi må insistere på, at det simpelt hen ikke vil virke, med mindre vi angriber bankerne, der rent faktisk kørte den internationale narkohandel. Britiske banker og deres afdelinger på Wall Street. Dette kræver, at vi bruger den fremgangsmåde, som hr. LaRouche har krævet i de seneste 37 år – at gå efter bankerne.

Hvordan går man så efter bankerne? Som I ved fra disse udsendelser i ugenes løb, så må man begynde med Glass-Steagall. Kampen for Glass-Steagall er absolut afgørende; og vi er ikke de eneste, der insisterer på dette. Jeg nævnte Maria Costa, tidligere FN-chef for narkotika, som advarede om, at bankerne var narkoafhængige. Den tidligere chef for den russiske antinarko-operation, Viktor Ivanov, mangeårig ven af vores organisation; han har talt offentligt om vores arbejde, vores krig mod narko; han har ligeledes sagt, at den største trussel mod den russiske nation, mod den Russiske Føderation,

var narkotika; og han sagde – flere gange – at den eneste måde at tackle det på var ved at implementere Glass-Steagall. Ved atter at tvinge reel regulering – lov – over vores banksystem; ved at fjerne statslige garantier for de spekulative banker, og ved absolut hensynsløst at tvinge de kommercielle banker til at gøre det, banker skal gøre. Hvilket er at tage imod indskud og udstede lån til at opbygge den amerikanske økonomis almene velstand; og, gennem lovregler, gøre en ende på disse bankers muligheder for at hvidvaske for milliarder og atter milliarder af dollars narkopenge gennem deres system.

Der er mere. General Kelly, der nu er minister for Homeland Security John Kelly, aflagde tirsdag forklaring for Kongressen og sagde bl.a. de følgende ting. Han sagde, at vi må sikre vores grænse, men vi må gøre det i samarbejde med Mexico og Canada; især Mexico, naturligvis. For, det er lige så meget en trussel mod disse lande som mod vort eget land. Vi har brug for et partnerskab.

Vi gjorde noget lignende i Colombia tilbage i 90'erne. Det var kun delvist succesrigt, men det var kun meningen, det skulle være delvist succesrigt, faktisk. Vi må have noget, der er større nu. Dette er et globalt problem. Kelly insisterede på, at narkobekæmpelse er kriminalitetsbekæmpelse, det er synonymt. »Hvis narkoen er i USA, har vi tabt«, sagde han. »Halvfems procent af den heroin, der kommer ind i dette land, kommer over den mexicanske grænse – det er ikke alt sammen produceret i Mexico, men meget af det er. Vi må være *partner* med Mexico, hvilket vil sige, at vi må gå ind og hjælpe dem med at bekæmpe valmuemarkerne; fabrikkerne, der producerer heroinen og amfetaminen, før det når frem til vores grænse.

Her, på vores egen side af grænsen, må vi standse efterspørgslen af narko. Det vil selvfølgelig sige, at vi stopper den *forbrydelse*, der blev begået af en præsident, der bogstavelig talt promoverede legaliseringen af narkotiske stoffer. Nu, hvor han er væk, må vi atter håndhæve vores nationale lovgivning, som stadig fastholder, at alle disse

narkotiske stoffer er ulovlige, inklusive marihuana, og gå tilbage til en politik, der kan bekæmpe disse narkotiske stoffer.

Kelly sagde noget meget, meget interessant. Han sagde, at vi ikke kan komme helt ned på »nul narko«. Det anerkender han. Jeg er sikker på, at I har hørt narko-lobbyen sige, »Åh, man kan ikke komme af med narko«. Der har altid været narko, og der vil altid være narko. Han sagde, nej. »Vi kommer aldrig helt ned på nul narko, men vi ved, hvordan det skal gøres. Før i tiden havde vi store begrænsninger af anvendelse af narkotiske stoffer.« Dernæst sagde han, »Nu prøver vi ikke engang«. Og det er sandt, for vi har været under en præsident, der *promoverede* anvendelsen af narkotiske stoffer og handel med narko.

Han sagde, »Siden 1960'erne og 190'erne har vi haft heroin, heroinoverdosis, men indtil for nylig var folk ligeglade, fordi det mest foregik blandt de sorte og latino-lokalsamfundene i det indre af byerne, og af sådanne grunde blev det ignoreret.« Nu har vi det i alle lokalsamfund, og vi må drage fordel af det faktum, at folk ikke længere kan lade som om, det ikke er en fare for vores nation, og bruge dette momentum, hvor folk er meget, meget bevidste om, hvad der sker med dem. Hver eneste familie i landet har et familiemedlem, eller en slægtning, eller en nær ven, som er ved at blive ødelagt af denne narkosvøbe, og vi må handle på dette nu med en fasthed, der følger dette helt til dørs.

Jeg vil nævne én ting til, fordi det berører spørgsmålet om Colombia. Colombias tidligere præsident, César Gaviria, var præsident i tiden mod slutningen af denne Plan Colombia, og han blev så én af de førende fortalere for narkotika. Han var faktisk med til, sammen med George Soros, der er den store kanon inden for politik for global legalisering af narko, at danne noget, der hedder den Globale Kommission for Narkopolitik. Denne politiske gruppe argumenterer i øvrigt åbenlyst for, at *alle* narkotiske stoffer – ikke kun marihuana

– alle narkotiske stoffer bør legaliseres til personligt brug, til dyrkning og distribution. Det er den *officielle* narkopolitik, som i realiteten støttede Obama-administrationen, og som Obama støttede.

Denne karl Gaviria skrev en kronik i *New York Times* i denne uge, som var et totalt angreb på hr. Duterte. Mange af jer ved, at Rodrigo Duterte, Filippinernes præsident, har lanceret en succesrig total krig mod narko. Han bliver massivt angrebet af narko-lobbyen, af Obama-folkene, og så videre, for angivelige »drab uden om retsvæsenet«. Husk, at dette var den samme præsident Obama, hvis ugentlige aktivitet inkluderede at sætte sig hver tirsdag eftermiddag for at udarbejde *sine* dronedrab »uden om retsvæsenet« for denne uge – samt de familiemedlemmer og venner, der tilfældigvis befandt sig sammen med den person, han havde udvalgt – uden en formel anklage, uden retsproces og så videre.

I hvert fald, så sagde Gaviria, at Duterte er i færd med at begå en frygtelig fejltagelse, at han vil begå en fejltagelse, som vi [colombianere] begik før jeg kom til, ved at forsøge at bruge militæret og bruge magt til at standse narkohandlen. »Den smarteste måde at tackle narko på, er ved afkriminalisering«, siger han, ved at gøre det legalt, »og sikre, at regeringerne regulerer« narkohandlen. Med andre ord, at regeringerne skulle blive narkohandlerne.

Som man kunne forvente, hvis man har fulgt hr. Duterte, så responderede han i sin uforlignelige stil og sagde, han må være dum. »Denne ekspræsident for Colombia siger, vi begår den samme fejl, han begik. Han er simpelt hen dum. Hvilken hjælp har vi fået fra Amerika? I fik millioner af dollar i Colombia, angiveligt for at hjælpe med at standse narko.« Men det gjorde de tydeligvis ikke. »Hvad får jeg? Jeg får anklager om, at jeg skal slæbes for den Internationale Forbryderdomstol og kastes i fængsel, fordi jeg udkæmper en krig mod narko.« Dernæst påpegede Duterte, at kineserne på den anden side kom til Manila og byggede en facilitet for 10.000 narcoofre, der

skulle i afvæning.

Jeg nævner denne colombianske ting, fordi vi også udgav dette i 2004, »For at stoppe terrorisme, luk Dope, Inc., ned«. Billedet, I ser her, er det, vi kalder »Grasso abrazo«. Det er i bogstavelig forstand [Richard Grasso] chefen for New Yorks Aktiebørs, der omfavner chefen for narkokartellet, i Colombias jungle, og siger, vi bør hjælpe jer med at bringe jeres penge ind i kloge investeringer på Wall Street. Dét er det narkokartel, vi har med at gøre; og det er, hvad vi må bekæmpe.

Begyndelsen hertil er den kamp, vi alligevel har befundet os i: Glass-Steagall. Vi må ordne disse banker. Vi må formidle til hr. Trump og til hans meget *seriøse* anti-narkofolk, som general Kelly og som Jeff Sessions, at vi ikke kan køre den kendsgerning ud på et sidespor, at det er de britiske/Wall Streets bankinteresser, der kører denne forretning, og som må angribes som midtpunktet for krigen mod narko.

Matthew Ogden: Jeg vil blot forklare lidt mere om dette, og så går vi videre til næste spørgsmål. Jeg vil gerne understrege det, du netop sagde, for folk, der ikke ved det, lidt baggrund om det her. Jo, Rusland og USA har virkelig en meget stor ting til fælles: der er en heroinepidemi af hidtil uhørte proportioner i både Rusland og USA. Dette går hånd i hånd med terrorismen.

Du nævnte noget, jeg blot vil gå lidt i detaljer med. En af de ting, hr. LaRouche har understreget, er, at, hvis man lukker narkotika ned, lukker man narkopengehvidvaskning ned, og man reorganiserer hele det internationale banksystem, der har skabt sig velstand af dette.

Som du nævnte, så kom Viktor Ivanov, den tidligere chef for afdelingen for narkokontrol [i Rusland], til Washington, D.C., i 2011 og fremkom med netop denne pointe. Ikke alene sagde han, at disse »beskidte« penge har været et af de førende

elementer, der har styrket den internationale finansboble med derivater og skyggebankvirksomhed; men han sagde også, at, hvis vi skal lukke det her ned, så bliver det ved at vende tilbage til det, han kaldte en international Glass/Steagall-arkitektur. Han fremkom med denne pointe – dette er et citat af Ivanov, »Det er analytisk bekræftet, at det eksisterende finansielle system, der operer ved brug af et stort og voksende antal finansielle instrumenter, såsom options, futures, swaps og andre derivater, der oppuster den såkaldte 'finansielle sæbeboble', nu ikke længere kan eksistere uden indsprøjtninger af såkaldte 'beskidte penge'. Han sagde, »Narkopenge og global narkohandel er i realiteten ikke kun værdifulde elementer af, men også donorer af sparsom likviditet, en vital og uundværlig del af hele det monetære system.« Han fastslog den pointe, at dette ikke er isoleret til en eller to banker; men at det er bygget ind i karakteren af hele det internationale finanssystem.

Han sagde, at, for at lukke dette ned, må Rusland og USA arbejde sammen for at udvirke en »drastisk transformering af det internationale finansielle system«. Og hvilken form for transformering taler han om? Det følgende: Ivanov sagde, »I en vis forstand ser vi genoplivelsen af tankegangen bag Glass/Steagall-loven, som blev vedtaget i USA i 1933 på højdepunktet af den Store Depression, og som adskilte bankernes indskyder- og investeringsfunktioner.« Men barske »restriktioner for at forhindre det tiltrækkende i kriminelle penge kræves nu endnu mere. Med andre ord, så vil en likvidering af finansboblen alene ikke være tilstrækkeligt ... Nøglen til at likvidere global narkohandel er at gen-formatere den eksisterende økonomi og skifte over til en økonomi, der ekskluderer kriminelle penge« og sikrer reproduktion af netto »likvide aktiver, dvs., til en økonomi for udvikling, hvor beslutningerne baseres på udviklingsprojekter og langfristede, øremærkede kreditter«.

Jeg mener, at dette er ekstremt klart. Glass-Steagall: Luk

dette eksisterende, kriminelle apparat med beskidte penge ned, som dette skyggebanksystem profiterer på og er afhængigt af for at eksistere; og skift i stedet vores fokus over til en udviklingsorienteret drivkraft for den fysiske økonomi, med udviklingsprojekter. Det blev gjort klart.

Du sagde også, Mike, at Obama havde alle muligheder i verden for at lukke dette finansielle pengevidvaskningssystem ned. Der var faktisk en Særlig Undersøgelsesrapport fra USA's Senat, som blev udgivet i 2012, af senatorerne Carl Levin og Tom Coburn, Den Særlige Permanente Subkomite for Undersøgelser, og som *dokumenterede* den rolle, som HSBC (Hongkong and Shanghai Banking Corporation, hovedkvarter i London), som en case study, spillede i at muliggøre denne narkopengevidvaskning, især over grænsen til Mexico. Det fungerer på den måde, at narkoen smugles ind i USA. Det sælges i USA. Pengene, der tjenes på salget af denne narko, smugles dernæst *tilbage* til Mexico over grænsen. Dernæst leveres pengene til disse *casas de cambios*, og andre former for finansielle skyggeetablisser. Dernæst tog HSBC, gennem deres mexicanske afdeling, HSMX (som det hedder), disse penge fra disse *casas de cambios* i amerikanske dollars, og kørte dem tilbage, i pansrede køretøjer, over grænsen og deponerede dem i HSBC's amerikanske afdeling, og Voilà, så var pengene hvidvasket. De blev taget direkte i at gøre dette.

Og hvad skete der? Blev nogen retsforfulgt? Faktisk ikke. Carl Levin sagde selv, at den ene ting, der burde have været gjort, den anbefaling, han gav, var, at »statslige tilsynsmyndigheder burde overveje at annullere HSBC's charter«. Det er en handling, som USA's præsident kunne udføre for at lukke disse narkobanker ned. Deres statslige autorisation til at drive bank kunne simpelt hen være blevet inddraget, eller i det mindste suspenderet. Ingen handling blev foretaget. Og se på statistikerne. Det var i 2012. Se, hvor meget værre narkoepidemien er blevet i USA, blot i de seneste fire år.

Uden det Nye Paradigme er det intet håb for unge mennesker

10. feb., 2017 – De transatlantiske nationers arbejdsstyrke, og især den unge aldersgruppe, der nu konfronteres med fremvæksten af reel, langsigtet vækst inden for økonomi, videnskab og produktivitet i de samarbejdende eurasiske nationer, får en barsk behandling. Friske rapporter viser, at både i Europa og USA, kan unge, der vil ind på arbejdsmarkedet – ud over tocifrede arbejdsløshedsrater – ikke finde fast arbejde, selv efter års forsøg.

En artikel i *New York Times* 8. feb., med titlen »Europas deltidsbeskæftigelses-trædemølle«, handlede om Europa. Her har mere end halvdelen af alle nye jobs, der er blevet skabt siden 2010, været midlertidige ansættelser, og denne udvikling var i gang allerede længe før 2010, i »globaliserings-æraen«.

I Spanien, f.eks., blev der ansat 18 mio. i midlertidige jobs i 2016, mod 1,7 mio. i langtidsjobs. I Frankrig er mere end 80 % af nye ansættelser inden for midlertidige jobs. I Italien, er *de fleste* offentlige og privat hospitalsansatte på alle niveauer midlertidigt ansat. Tredive forskere, der arbejdede med nanoteknologi for et tysk selskab i Spanien, opdagede, at de var den fjerde, »etårige« gruppe af sådanne forskere i selskabet, i lige så mange år.

Denne tendens, rapporterer *NYT*, fortsætter med at accelerere, alt imens EU angiveligt skulle befinde sig i et eller andet svagt håb om »økonomisk genrejsning«. Siden 2012 har kun 20 % af de midlertidigt ansatte fået fast beskæftigelse. I Europa som helhed ligger lønnen for disse midlertidigt ansatte i gennemsnit 20 % under lønnen for ansatte i faste jobs, og de

får næsten aldrig sociale ydelser.

New York Times havde en kronik om 10 unge menneskers vanskeligheder, som havde en højere universitetsuddannelse, og som i årevis, og endda i mere end et årti, uden held, havde forsøgt at finde et fast job. Idet de går fra det ene kortvarige job til det næste, kan de ikke få ejendoms lån, kreditkort og har endda problemer med at få abonnement til mobiltelefon. De er blandt de bedst uddannede og faglærte, og deres problem er også flertallet af hele deres generations problem, i aldersgruppen nu mellem 25 og 40.

Under Barack Obamas amerikanske, »økonomiske genrejsning«, fandt en videnskabelig artikel, publiceret i januar måned af Harvard- og Princetonøkonomerne Alan Krueger og Lawrence Katz, en tilsvarende situation. Dette er bemærkelsesværdigt, fordi Krueger var leder af Obamas Økonomiske Rådgiver-råd. Han citeres: »Vi fandt, at 94 % af nettotilvæksten af jobs i det seneste årti var inden for den alternative jobkategori. Og over 60 % skyldtes væksten af selvstændige arbejdstagere, freelancere og arbejdstagere på kontrakt ... Arbejdstagere, der søger fast ansættelse, har tabt.«

De taler om kategorierne for selvstændige arbejdstagere, arbejdere, der leveres gennem beskæftigelsesbureauer, tilkaldte vikarer og vikarbureauer. Samlet set voksede denne gruppes andel af hele arbejdsstyrken fra 10,7 % i 2005 til 15,8 % i 2015. De to første kategorier havde den største tilvækst, og arbejdstagere mellem 16 og 35 år var mest berørt af ændringen. Nogle sektorer, såsom underholdning, universitetsuddannelse og computerteknologi, har udviklet en præference for »permalance« (permanent freelance) arbejdstagere, der i årevis arbejder på tidsbegrænsede kontrakter eller endda som vikarer.

Vogt jer for Soros' humanitære tiltag!

6. feb., 2017 – Lige i rette tid for EU's særlige flygtningetopmøde på Malta den 3. feb., fremlagde det Soros-associerede European Security Initiative – der også var med til at skabe Det Europæiske Råd for Udenrigsrelationer i Bruxelles, finansieret af Soros – en plan for EU-aftaler, med EU-Tyrkiet-aftalen som model, for at nedbringe strømmen af flygtninge fra Afrika. På den ene side skal EU-grænsekontrollagenturet Frontex og dets efterfølger beskytte Europas sydlige grænser og styre, hvor flygtningene bliver landsat – fortrinsvis i Italien og Grækenland. På den anden side må der forhandles om aftaler for at tage flygtningene tilbage med nordafrikanske lande, men også med stater som Gambia og Nigeria, med genplaceringsprogrammer »i stor skala« i samarbejde med FN's Flygtningehøjkommissariat.

Alt dette skal ske for at nedbringe det totale antal flygtninge til 100.000 om året og ville gøre detentionslejrene i Nordafrika overflødige, fremfører ESI i det, der kun rent overfladisk ser ud som et humanitært alternativ til de politikker, der i øjeblikket diskuteres af EU.

Planen, præsenteret af ESI-direktør Gerald Knaus, der også udarbejdede grundlaget for omtalte aftale mellem EU og Tyrkiet, hænger sammen med et andet Soros-projekt ved navn »Humanity Ventures«, som han og firmaet MasterCard netop har præsenteret ved det nylige Davos Økonomiske Verdensforum. Her ville et netværk af NGO'er og lignende tage sig af flygtninge, i samarbejde med MasterCard og hjælpeorganisationer, mht. husly, mad, lægebehandling og lignende. Dette er øjensynligt en »win«-situation for Soros, der ønsker at rekruttere andre

selskaber til at deltage, med en indsprøjtning på op til \$500 million; heraf kunne \$50 million gå til Humanity Ventures. Denne flygtninge-catering, der slås op som et alternativ til den nuværende gren for menneskehandel, forventes også at skabe en smuk profit for dem, der deltager i den.

Folkemordet i Yemen accelererer; Nu den værste humanitære krise i verden, siger FN OCHA

3. feb., 2017 – Årene med fejlernæring i det krigshærgede Yemen begynder nu at kræve sin pris på en ødelæggende måde. Antallet af civile dræbte i krigen skønnes at være 11.403 pr. november, 2016, efter 600 dages saudiskledet bombardement. Nu er dødsfald som følge af hungersnød hastigt i færd med at overstige de direkte tab af liv i krigen. UNICEF, FN's Børnefond, rapporterede 31. jan., at 63.000 børn i Yemen i 2016 var døde som følge af fejlernæring. Næsten en halv million børn befinder sig nu i »alvorlig akut fejlernæring«, dvs., er ved at dø. 3,3 million mennesker, heriblandt 2,2 mio. børn, er i »akut fejlernæring«.

Henved 14 mio. mennesker befinder sig i øjeblikket i en tilstand kaldet »manglende sikkerhed for fødevareforsyning«, af hvilke halvdelen befinder sig i en »alvorlig manglende sikkerhed for fødevareforsyning«. Dette betyder, at mindst 7 millioner mennesker har behov for omgående fødevarehjælp for

at overleve.

FN's Sikkerhedsråd har diskuteret muligheden for at åbne lufthavnen ved Houdeida-havnen for at kunne levere humanitær nødhjælp. Henved 20.000 mennesker venter på at rejse til udlandet for at få speciallægebehandling. Lufthavnen ved hovedstaden Sana'a, der blev lukket på grund af bombardement, er også vigtig for at bringe journalister ind, da det er næsten umuligt at rejse til Yemen i øjeblikket, og der kommer meget lidt uafhængige nyheder ud. Den eneste havn, der er under Sana'a-regeringens kontrol, Houdeida, er udsat for blokade fra vandsiden. Havnekranerne dér blev bombet af saudierne, og fire nye, mobile kraner fra World Food Program får ikke lov til at blive landsat og venter i øjeblikket på skibet ude på havet.

Vores kilde siger, at der ikke er nogen ny resolution eller tilføjelse til FN's Sikkerhedsråds Resolution 2216 i 'røret'. Det, der gør billedet mere kompliceret, er, at briterne »holder pennen« i Sikkerhedsrådet, hvilket vil sige, at det er de britiske FN-repræsentanter, der skal skrive eventuelle tilføjelser til denne resolution.

Ovenstående information kommer fra FN's Kontor for Koordinering af Humanitære Anliggender (OCHA).

Det, der derfor henstår at gøre for at bringe fødevarerne ind og standse krigen, er at ændre implementeringen af Resolution 2216, eftersom det meste af dens implementering er ulovlig. FN tolererer ikke hungersnød eller krigsforbrydelser i implementeringen af sine politikker og resolutioner.

Her er pres fra både internationale NGO'er og regeringer absolut nødvendigt. Der er så mange tricks med implementeringen af resolutionen og med blokaderne, som må identificeres. Ét af disse er, at det meste af importen af fødevarer, medicin og brændsel er blevet standset i oprindelseshavnen, hvor det afventer godkendelse af en

ansøgning om importtilladelse. Denne godkendelse gives imidlertid næsten aldrig, da ansøgningen skal sendes til Yemens Transportministerium under Hadi-regeringen i Riyadh, Saudi-Arabien, hvor de blokerer den og således forhindrer, at importen når frem til den nordlige del. Selv papiransøgninger om humanitærhjælp har vanskeligt ved at få tilladelse.

Hadi-regeringen har den fysiske kontrol over den anden, store havn i Yemen, Aden, men denne havn er ekstremt usikker pga. de udbredte, udisciplinerede militser og deciderede terroristbander, som al-Qaeda i Den arabiske Halvø (AQAP) og Daesh (ISIS). FN's nødhjælpsorganisationer kan derfor ikke bringe fødevarerne i land i Aden, og fødevarerne forbliver ude på havet eller i Djibouti i det østlige Afrika.

Den 6. dec., 2016, krævede Oxfam, at restriktionerne af importen til Yemen af fødevarer, medicin og brændsel blev ophævet. Mark Goldring, direktør for Oxfam i Storbritannien, sagde: »Yemen er langsomt ved at blive sultet ihjel. Først var der restriktioner på import – inkl. fødevarer, som var stærkt tiltrængte – og da dette delvist blev lettet, blev kranerne i havnene bombet, dernæst depoterne, dernæst vejene og broerne. Dette er ikke tilfældigt – dette er systematisk. Landets økonomi, dets institutioner, dets evne til at brødføde og sørge for sit folk, befinder sig alle på randen af kollaps. Der er stadig tid til at få det vendt omkring, før vi ser kronisk sult blive til udbredt hungersnød. Kampene må standse, og havnene må åbnes helt op for vitale fødevarerforsyninger, brændsel og medicin.«

Der er 12 internationale, humanitære NGO'er, der den 16. august, 2016, krævede, at restriktionerne for civil lufttrafik til Yemen blev ophævet. Disse NGO'er var: ACF International, ACTED, Care, Dansk Flygtningehjælp, Global Communities, Handicap International, International Rescue Committee, Intersos, Mercy Corps, Norsk Flygtningehjælp, Oxfam og Red Barnet.

FN's Resolution 2216 krænker statutterne i FN's Charter ved at lægge hele skylden på én enkelt side i en intern konflikt, hvilket er imod FN's politik for forsoning og ikke-indblanding i interne konflikter. Den opmuntrer dernæst den saudiskledede koalition til at gennemføre en afvæbning af den side, der tillægges skylden, houthierne, med en krig mod Yemen.

Bombekrigen var ulovlig, idet den begår krigsforbrydelser imod yemenitter ved systematisk at angribe 1) civile mål, inkl. huse, hospitaler, skoler, torve, begravelser; 2) fødevareindkøbene, havnen, vejene og broerne, brændsels- og fødevaredepoter, fødevareproduktion, dæmninger; selv landbrugsmarker er blevet gjort uanvendelige med klyngebomber; 3) kulturarven fra oldtiden, museer, byer, moskeer – en verdensarv.

Selv Storbritanniens Forsvarsministerium har sagt, at det har registreret 252 påståede overtrædelser af international humanitær lov, begået af den saudiskledede koalition i Yemens borgerkrig. Dette gør ligeledes våbenhandlerne til Saudi-Arabien fra Storbritannien, USA og Sverige ulovlige.

Det haster nu med at adressere disse ulovligheder for at standse folkemordet. Især, fordi saudierne i løbet af de seneste dage har besluttet at gennemtvinge deres blokade imod Houdeida, den eneste havn, der kan nå flertallet af Yemens befolkning.

Ovenstående er offentliggjort som en PRESSEMEDDELSE i EIR:
http://www.larouchepub.com/pr/2017/170203_yemen_genocide.html

Mere dokumentation om saudisk folkemord i Yemen

31. jan., 2017 – UNICEF, FN's Nødfond for Børn, har her til morgen udgivet en ny rapport, der siger, at Yemen har mistet et årtis landvindinger inden for folkesundhed som følge af krigen og den økonomiske krise, hvor et stigende antal børn bukker under for fejlernæring. Ifølge Reuters skønner UNICEF, at 3,3 mio. mennesker, inkl. 2,2 mio. børn, lider under akut fejlernæring i Yemen, mens 460.000 lider under alvorlig, akut fejlernæring.

»Det, der bekymrer os, er den alvorlige, akutte fejlernæring, fordi den dræber børn«, sagde Meritxell Relano, UNICEF-repræsentant i Yemen, til Reuters i Genève. »På grund af den smuldrende sundhedssektor, konflikten og den økonomiske krise er vi sat ti år tilbage. Et årti inden for sundhedsmæssige landvindinger er gået tabt«, sagde hun, hvor 63 af alle 1000 nyfødte nu dør før deres 5. leveår, en stigning fra 53 i 2014. Børn og gravide og ammende kvinder er sværest berørt af fejlernæringen i den nordlige provins Saada, i Hodeida-kystområdet og i Taz i syd, sagde hun.

Jamie McGoldrick, den øverste FN-nødhjælpsofficer i landet, sagde til Reuters i fredags, at Yemen groft regnet har tre måneders forsyninger af hvede tilbage at trække på, hvilket efterlader landet eksponeret over for alvorlige afbrydelser, med en centralbankkrise, der skærer ned på fødevareimporten, og hungersnøden, der intensiveres.

(Fra redaktionen: Vi gør opmærksom på, at realistiske billeder af effekten af hungersnød på børn i Yemen med lethed kan findes på Internettet ... vi udstiller af etiske grunde ikke disse ulykkelige menneskers lidelser her på hjemmesiden.)

Oxfam Globale

Velfærdsrapport:

de 8 rigeste = de 3,6 mia. fattigste

16. jan., 2017 – Ifølge en netop publiceret rapport fra den britiske NGO, Oxfam, »er svælget mellem de superrige og den fattigste halvdel af den globale befolkning skarpere end tidligere antaget, med blot otte personer, der ejer lige så meget rigdom, som 3,6 mia. mennesker tilsammen«. For et år siden skulle der 62 af verdens rigeste mennesker til at udgøre det samme som halvdelen af planetens befolkning. Disse otte personer omfatter seks amerikanere, en mexicaner og en spanier; alle for nær en enkelt får deres rigdom fra finansaktiviteter eller fra informationsteknologi-sektoren.

Det er sandsynligt, at disse otte personer ikke er blevet så meget rigere, men – som det ses at den uafbrudte tidevandsbølge af flygtninge, der strømmer ind i Europa fra briternes, saudiernes og Obamas krige, eller fra det igangværende folkemord i Yemen – så er et udsnit af verden blevet meget fattigere.

Oxfam-rapporten, der har timet sin publikation til at falde samtidigt med den årlige samling af de globale, politiske eliter og forretningseliter i Davos, Schweiz, dokumenterer virkningerne i den virkelige verden af imperiepolitikken med »langvarige krige«.

»Ifølge Forbes-listen«, siger rapporten, »er grundlæggeren af Microsoft, Gates, den rigeste person, med en nettoværdi på \$75 mia. De andre er, efter rangfølge, Amancio Ortega, den spanske

grundlægger af modehuset Inditex, finansmanden Warren Buffett, den mexicanske forretningsmagnat Carlos Slim Helu, Amazon-bossen Jeff Bezos, Facebook-skaber Mark Zuckerberg, Oracles Larry Ellison og Bloomberg, New Yorks tidligere borgmester.«

Oxfam rapporterede ligeledes, at indtægterne for verdens 10 største selskaber overstiger de samlede indtægter for 180 nationer.

Dette er frugterne af det gamle paradigme, der nu bliver afvist i nationale valg og erstattet af BRIKS-paradigmet med udvikling gennem Den Nye Silkevej.

Foto: Citat af Mahatma Gandhi: 'Fattigdom er den værste form for vold'.

Til refleksion.

Rusland skænker mobilt hospital til Syrien

Søndag, 1. januar, 2017 – Den russiske regering har skænket Syrien det mobile hospital og et lager af medikamenter, som Ministeriet for Nødforanstaltninger havde deployeret til Syrien i november på ordrer fra den russiske præsident Vladimir Putin. Syrisk lægepersonale er blevet uddannet til at operere det, og det er tilsyneladende nu klart til at blive deployeret hvor som helst i landet, det måtte behøves, iflg. en rapport i RT. Aleksand Romanov, chef for Ruslands Ministerium for Nødforanstaltningers afdeling for internationale anliggender, sagde, at han håbede, at gaven ville hjælpe syrerne med bedre at yde lægehjælp til de trængende.

RT rapporterer ligeledes, at Elizabeth Hoth, Verdenssundhedsorganisationens repræsentant i Syrien, har rost russernes deployering af lægefaciliteten og sagde, at hun satte pris på, hvor hurtigt, Rusland deployerede hospitalet til Syrien. »Jeg talte med mange patienter, der var meget glade for den behandling, de havde fået af de russiske læger«, sagde hun, citeret af det russiske Ministerium.

Rapport fra ECB: Rigdom i Europa går ned, mens de rige bliver rigere

27. dec., 2016 – En rapport fra Den europæiske Centralbank (ECB) afslører, at europæere i gennemsnit bliver fattigere, mens de rige bliver rigere, baseret på en rundspørge af 84.000 husstande. De rige bliver rigere, med 5 % af husstandene i toppen, der tegner sig for 37,8 % af nettorigdommen i 2014, sammenlignet med 37,2 % i 2010. Samtidig havde 5 % af de fattige husstande kun gæld.

Gennemsnitsrigdommen for husstande faldt med omkring 10 % til 104.100 euro i de fire år frem til 2014, hovedsagligt pga. faldet i huspriserne. Som man kunne forvente, havde Grækenland og Cypern de største tab og mistede i gennemsnit 40 % rigdom. Græske husstande gik fra 108.700 euro i 2009 til 65.100 euro i 2014. Grækenland fremviste ligeledes et lignende kollaps i sine årlige indkomster, som faldt fra 23.500 euro før krisen i 2009 og til 17.600 euro i 2014.

»I Italien, Portugal og Spanien faldt den gennemsnitlige husstandsindkomst med mere end 15 %, siger ECB-rapporten, iflg. *Greek Reporter*. I kontrast hertil øgedes rigdommen i

Tyskland med 10 % i den samme periode. En forøgelse af rigdom blev også registreret i Østrig, Finland og Luxembourg.

»Faldet i nettorigdom var hovedsagligt et resultat af faldet i værdien af aktiver, især ejendomme«, sagde ECB-undersøgelsen. »Reduktionen i nettorigdom er større for husstande med lån, især for husejere, der har belånt deres hjem, sammenlignet med ejere uden huslån og folk med lejeboliger.«

Uoverensstemmelsen mellem de forskellige lande er enorm. For eksempel er den gennemsnitlige rigdom pr. husstand i Luxembourg 437.500 euro, mens det i Letland kun er 14.200 euro.

(Se også artiklen: »Et græsk forslag: Sammenkald til en europæisk konference om statsgæld«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=4759>)

Foto: De sidste seks års økonomiske tilbagegang i Grækenland, der ikke mindst skyldes Trojkaens brutale nedskæringspolitik over for befolkningen, har sat sig dybe spor. Lukning af foretagender og arbejdsløshed har kostet mange husstande et massivt fald i indkomst, og mange mennesker er henvist til maduddeling, som her, mens endnu andre har mistet deres hjem og er henvist til at overleve gennem suppekøkkener og tiggeri.

Tyskland går frem med hjælp til Aleppo – Omgående fokus på lægehjælp

27. dec., 2016 – Den tyske udviklingsminister Gerd Müller har præsenteret et hjælpeprogram for Aleppo, hvor hovedfokus vil

ligge på at genopbygge byens sektor for lægehjælp. Omkring 1.000 syriske læger, kirurger og sygeplejersker, plus yderligere 200 personel til behandling for traumer, vil blive finansieret med 15 mio. euro fra hans ministerium hen over de kommende 30 måneder.

Müller opfordrede andre lande til at bidrage til genopbygningen af Aleppo og sagde, at, efter det internationale samfunds stater har forholdt sig passive under hele denne krig, »må der nu komme en humanitær indsats for befolkningen i Aleppo«. Situationen for lægehjælp er katastrofal, sagde Müller og advarede om, at, hvis der ikke kommer omgående lægebehandling og pleje til tusinder af syriske børn, vil de ikke overleve den kommende vinter. Ud over Aleppo har 13 millioner syrere et akut behov for humanitær hjælp, og 90 % af disse mennesker har behov for medicin.

Foto: Situation for lægehjælp i Aleppo, og andetsteds i Syrien, er katastrofal, og især vil mange børn med forbrændinger, diverse lemlæstelser og alvorlige traumer ikke overleve vinteren uden læge- og medicinhjælp fra det internationale samfund.